

MEMO RAAD

Registratienr. Z-2018/045849
Aan leden raad
Afkomstig van Burgemeester en wethouders
Datum 16 oktober 2018
Afschrift aan college, secretaristeam, griffie, voorlichting

Betreft Beantwoording schriftelijke vragen VVD n.a.v. raadsbrief d.d. 20 september inzake specialistische jeugdhulp

Op donderdag 27 september 2018 heeft de VVD schriftelijke vragen gesteld naar aanleiding van de raadsbrief d.d. 20 september inzake de specialistische jeugdhulp. In deze memo beantwoorden we deze vragen. De vragen staan dikgedrukt. De beantwoording volgt onder de vragen.

Kan het college aangeven of en hoe de zorgaanbieders zijn geweest op hun verantwoordelijkheid voor het gezamenlijk beheersen van de kosten?

De nieuwe werkwijze is samen vormgegeven door regiogemeenten en aanbieders vanuit gedeelde uitgangspunten. Bestuurders van de gemeenten en bestuurders van de grote instellingen bespreken de voortgang van de nieuwe werkwijze in het Compact Bestuurlijk Overleg. Ambtelijk is er wekelijks overleg met de regiogemeenten en ook is er frequent overleg tussen regiogemeenten en aanbieders.

Vanuit de monitoring en na het uitvoeren van een onderzoek naar de tarieven is op 16 juli in het Compact Bestuurlijk Overleg door bestuurders uitgesproken om in gezamenlijkheid naar de achterliggende oorzaken en mogelijke oplossingen van enkele ongewenste ontwikkelingen te kijken (waaronder de verwachte tekorten). Dit heeft geresulteerd in twee taskforces, één met regiogemeenten en één met regiogemeenten en aanbieders. Sindsdien is er in gezamenlijkheid gewerkt aan de analyse van de verklaringen, het uitwerken van oplossingen en waar mogelijk al het direct implementeren van maatregelen. In dit proces is er constructief maar indringend gesproken met aanbieders, hetgeen onder andere heeft geleid tot voorstellen voor het sterk terugdringen van de verwachte tekorten. Naast de teruggave van niet gebruikte componenten nemen de aanbieders een deel van de kosten voor eigen rekening. Op 17 oktober is het volgende Compact Bestuurlijk Overleg waarin de financiële afwikkeling van 2018 en inzet voor 2019 worden besproken.

Is het mogelijk om, zolang er in het zorgveld niet op een juiste wijze mee wordt omgegaan, de bevoegdheid om akkoord te gaan met tarief C uitsluitend te beleggen bij de gemeente?

Er zijn verschillende verwijzende partijen: huisartsen, de jeugdhulpverleners in dienst van de gemeente, gecertificeerde instellingen en andere artsen (w.o. in ziekenhuizen en bij de GGD). Wie mag verwijzen is vastgelegd in de Jeugdwet. De verwijzer bepaalt de SPIC. De gemeente geeft formeel toestemming op de financiering door de aanvraag toe te kennen. Ook kan de aanvraag worden afgewezen of kan de gemeente in overleg te treden over de toewijzing. Dit kan leiden tot toekenning van een andere SPIC.

Formeel is het niet mogelijk de verwijzing naar segment C uitsluitend te beleggen bij de gemeente. Wel is er lokaal een afspraak gemaakt met huisartsen om segment C verwijzingen zoveel mogelijk door de jeugdhulpverleners van de gemeente te laten doen. Dit gebeurt reeds in grote, en toenemende, mate. De tarieven zijn afgesproken voor één jaar en worden voor 2019 opnieuw vastgesteld via onderhandelingen met de aanbieders.

Is het mogelijk om niet gebruikte componenten uit tarief C alsnog terug te verdienen bij aanbieders?

Een van de voorgestelde maatregelen is het verrekenen op werkelijke kosten (waardoor de vergoeding voor niet gebruikte componenten inderdaad terug zou worden betaald aan de gemeenten). Om goed zicht te krijgen op de werkelijke kosten is vanaf de zomer door KPMG in drie rondes onderzoek gedaan bij de aanbieders in segment C. Dit onderzoek is bijna afgerond. Over het daadwerkelijk verrekenen wordt in het Compact bestuurlijk Over-

leg van 17 oktober gesproken. De concrete uitwerking van de maatregelen volgt na 17 oktober.

Is het mogelijk om per direct de verblijfscomponent uit tarief C te halen als er geen sprake is van verblijf?

Het per direct uit de tarieven halen van de verblijfscomponent is contractueel gezien niet mogelijk. Wel is het uit de tarieven halen van de verblijfscomponent een van de voorgestelde maatregelen binnen het verrekenen op basis van werkelijke kosten in 2018. Ook is het uit de tarieven halen van de verblijfscomponent een van de voorgestelde maatregelen voor 2019. Van belang is dat het, zeker in segment C, om langdurige trajecten gaat van minimaal 12-18 maanden. De aanbieders reserveren deze component dus ook voor mogelijke inzet later in het traject.

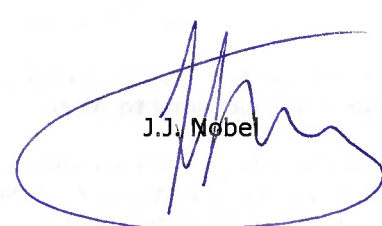
Is het binnen de jeugdwet mogelijk om te gaan werken met zogenaamde plafondspraken zoals zorgverzekeraars die hanteren richting ouderenzorginstellingen?

In de regio is de optie van een budgetplafond besproken als extra maatregel naast het aanpassen van de verwijzverhouding en het aanpassen van de tarieven. Een budgetplafond is overigens een maatregel die met de aanbieders overlegd moet worden voor invoering omdat het een contractuele wijziging betreft. In het verleden is wel geconstateerd dat plafondspraken naast wenselijke ook onwenselijke effecten hebben. Een van de belangrijkste is het ontstaan van wachtlijsten. Tevens is het de vraag hoe wordt omgegaan met noodzakelijke zorg nadat het budgetplafond is bereikt.

In het compact bestuurlijk overleg van 17 oktober worden diverse (combinaties) van maatregelen besproken en hun voor- en nadelen. De gezamenlijke intentie van regiogemeenten en aanbieders is meer financiële beheersbaarheid in het stelsel. De Raad wordt geïnformeerd over de uitkomsten en uitwerking van de maatregelen uit het overleg van 17 oktober.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Aalsmeer,
de secretaris, de burgemeester,

mr. F.L. Romkema

J.J. Nobel
